

men det skulde altsaa ifølge Lovforslaget være tilladt. Der mangler imidlertid en Bestemmelse om, at naar Politiet giver Tilladelse til Henlægning af et eller andet paa Vejen, skal vedkommende afmærke det paa en saadan Maade, at vejfarende kan være sig for det. Der maa her indsættes lignende Bestemmelser som dem, der gælder for Udgravninger og andet. Og selvsagt maa der være en Undtagelse for Vejmateriale, thi det er noget, som vejfarende nu en Gang ved skal være paa Vejene, og Vejvæsenet kan ikke være tjent med, at Politiet forbyder det at have Vejmateriale liggende paa Vejen, thi i saa Fald vilde det blive meget bekosteligt og vanskeligt at faa disse Veje betjent med det Vejmateriale, der skal anvendes.

§ 21 vil jeg meget stærkt advare imod, at vedtage i den foreliggende Skikkelse. Der staar i den, at Træer og levende Hegn paa eller ved Gade, Vej eller Plads skal holdes saaledes studsede, at de ikke er til Hinder for Færdselen. Det er jo naturligt, og der findes, saa vidt jeg ved, en Lovbestemmelse om, at man skal holde Træerne studsede, naar de rager ud over offentlig Vej eller Sti, saa det behøvede i og for sig ikke at staa her. Men Bestemmelsen i det næste Stykke, at ved særlig farlige Vejkryds eller Vejsving kan Politiet forlange, at Gærder, Hegn og Beplantning, der hindrer den frie Udsigt over Vejen, fjernes eller holdes i passende Højde og Tilstand, maa jeg tage stærkt Afstand fra, idet jeg vil anse det for at være en overordentlig farlig Bemyndigelse at give Politiet. Det er et absolut Indgreb i den personlige Ejendomsret, som man ikke uden videre kan overlade til den første den bedste Politibetjent. Der maa paa en eller anden Maade skabes Sikkerhed for, at man kan komme overens med de Mennesker, der ejer Arealer ved saadanne vanskelige Sving, saa man efterhaanden kan faa disse Sving fjernet. Det er noget, der i vid Udstrækning allerede sker i Sogne- og Amtskommunerne, at man taler sig til Rette med Lodsejerne om at faa de skarpe Sving lagt om, saa de bliver behageligere at færdes paa. Men man kan ikke have en Lovbestemmelse om, at en Politibetjent kan give Ordre til Ejeren om, at han skal fælde sine Træer eller skære dem ned eller paa anden Maade skal molestere sin Ejendom, for at man bedre kan holde Udsigt over Vejen. Og man kan særlig ikke gøre det, saa længe man opretholder den Tilstand, at man giver Monopol paa Anlæg af Baner og saa, uden at spørge noget Menneske derom, lader disse Baner over-

skære Vejene, hvad enten man fra disse Veje kan se Togene, naar de kommer, eller ikke; og det er den Tilstand, vi faktisk lever under her i Landet.

Der indtræffer rundt om i Danmark hvert Aar ikke faa Tilfælde, hvor Tog paakører særlig Automobiles, men ogsaa andre vejfarende, grundet paa, at man ikke aner, at der er noget Tog i Nærheden, som kommer brusende frem og kører vedkommende ned. Det er med Statens Samtykke, at en Tilstand, som har saadanne Virkninger, fremkommer, og en saadan Ordning gennemføres paa en ret brutal Maade. Jeg har i sin Tid som Repræsentant for et Amtsråd deltaget i en Sammenkomst med en kongelig kommitteret Mand. Vi forlangte at faa Overskæringen paa et saadant Sted, at man kunde se Toget komme; men han erklærede, at Overskæringen skulde være, hvor den var skitseret, og brød sig ikke det fjerneste om, hvad vi sagde. Vi førte saa en Bunke til Protokols, hvorved vi fralagde os Ansvaret for, hvad der kunde ske i Fremtiden ved denne Overkørsel; men Overkørselen blev lagt dér, hvor den Mand vilde have den. Saa længe den Slags er Monopol her i Danmark, saa længe man ikke kan skride ind mod sligt, saa længe kan man ikke vedtage en Lov, hvorefter den første Politibetjent, der ønsker det, kan gaa hen og kræve Træer ryddet paa anden Mands Grund. Saa jeg skal meget henstille, at man nærmere overvejer Rækkevidden af § 21 og søger at give den en anden Skikkelse.

Med Hensyn til Bøderne mener jeg, at det vil være forkasteligt at lade Bøder, der fremkommer efter Færdselsloven, indgaa i Politikasserne. Det bør rettes til, at de skal indgaa i Kommunekasserne. Lige saa vel som det foreslaas, at de skal indgaa i Københavns Kommunekasse, bør de indgaa i samtlige Landets Kommunekasser. Politikassen er ikke et Begreb, jeg kender fuldt ud — det erkender jeg —, men jeg har paa Følelsen, at den ikke har Brug for disse Penge.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det fremsatte Lovforslag og vil haabe, at det kommende Udvalg maa kunne enes om Gennemførelsen af en virkelig betryggende Færdselslov, en Færdselslov, som tager fuldt ud Hensyn til Menneskene.

Henningsen: Den kolossale Udvikling, som Automobilkørselen er undergaaet i de senere Aar, har medført, at en hel Del af de Personer og de Varer, der tid-